

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v.

(Lovforslaget (nr. 21) findes i tillæg A., sp. 1225, fremsættelsen i tidenden sp. 461).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds.

(Lovforslaget (nr. 22) findes i tillæg A., sp. 1229, fremsættelsen i tidenden sp. 461).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A., sp. 1261, fremsættelsen i tidenden sp. 461).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Nielsen: Det væsentlige og egentlige ved det lovforslag om påligninger af indkomst- og formueskat til staten, der er til behandling her i dag, ja, også ved de tre efterfølgende lovforslag, er jo, at skattefradragsretten ophæves fra næste år, således at vi får en mere jævn og mere retfærdig skattebehandling her i landet, og at overgangen til kildekatt forberedes.

Lovforslaget har jo tidligere været fremsat, den 19. maj, og har været til behandling her i folketinget i foråret.

Jeg forstår det således, at der nu her i folketinget er stort flertal for at afskaffe skattefradragsretten, og at de, der vel ikke ligefrem er begejstrede for det, har affundet sig med det og vil deltage i arbejdet for, at overgangen bliver så jævn og så retfærdig som muligt; det er jo egentlig det, som lovforslaget her går ud på, eller vel rettere sagt det, der kan give anledning til en del diskussion.

Vel er der vel stadig divergerende meninger om, hvorvidt man skal opretholde fradragsret for kommuneskatten, idet man herved kunne få en vis udjævning mellem de forskellige kommuneskattesatser, idet en høj kommuneskat med deraf følgende højere fradrag vil give lavere statsskat, men i kommuner med høj kommuneskatteprocent vil det højere fradrag give lavere skattegrundlag og dermed en ny højere

procent. Det vil altså virke og virke som en art sneboldsystem.

Sverige har jo en ordning med, at kommuneskatten kan fradrages i det beløb, hvoraf statsskatten, men ikke kommuneskatten, beregnes. Det er selvfølgelig en mere retfærdig, men også mere knudret form. Jeg er af den formening, og det er hele min gruppe, at problemet med de meget forskellige kommuneskatteprocenter må løses, og at skatteyderne, uanset hvor i landet de bor, må stilles mere lige skattemæssigt. Men jeg tror ikke på, at man løser det ved et fortsat lapperi: ved at give fradrag for betalte kommuneskatter. Det er på lang sigt ingen løsning, lad os få hele denne skattefradragsregel væk nu. Men så må spørgsmålet om byrdefordelingen mellem stat og kommuner også snarest tages op til revision. Vi kan udmærket styrke det kommunale selvstyre og samtidig lade staten overtage de fleste offentlige udgifter, så der på den måde sker en udjævning af kommuneskatteprocenterne. Det kan ske ved en fast refusion af de udgifter, kommunerne har i henhold til deres struktur, og således at de udgifter, som kommunerne pålægges ved love — og det er vel snart den væsentlige del — fuldt ud refunderes kommunerne.

Ja, der behøves vel i dag ikke så mange argumenter for skattefradragsrettens bortfald, som der behøvedes i går, idet morgenaviserne jo nu har bragt de nye skatte-skalaer og vi også i dag har hørt finansministerens fremsættelsestale. Man ser deraf, at skatterne bliver mere jævne og retfærdige, når skattefradragsretten er væk, for den har jo været, det beviser det nye lovforslag, en værre narresut for skatteyderne. Men alt det kommer vi jo til at debattere ved senere lejlighed, og roserne for den nye, gode skala skal vel først overbringes finansministeren ved den lejlighed — næ, han skal såmænd i og for sig have dem i dag, nu vi har fået det gode lovforslag og den gode fremsættelse.

Problemet her ved ligningsloven er jo først og fremmest at få lavet en blid og retfærdig overgang. Jeg skal ikke her sige, at man har fundet de vises sten ved dette forslag, men det ligger jo sådan, at skattefradragsretten altid har været en — hvad skal man sige — en syg blindtarm på hele